

Arrest

nr. 285 771 van 7 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X
2. X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 Luik

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X, X en X, op 14 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT, die tevens verschijnt voor de overige verzoekende partijen, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoekster), die verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en van Albanese origine te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 8

december 2021 en dient dezelfde dag, in eigen naam en in naam van de haar vergezellende minderjarige kinderen H.J., A.J. en U.P., een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekster, moeder van de drie voornoemde kinderen, verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Zij verklaart dat haar oudste kinderen H.J. en A.J. zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit bezitten. Haar jongste zoon U.P., tweede verzoekende partij (hierna: verzoeker), heeft enkel de Servische nationaliteit, waardoor diens dossier administratief werd afgesplitst van dat van verzoekster en zijn verzoek ten opzichte van Servië is beoordeeld.

1.2. Op 26 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster en verzoeker twee onderscheiden beslissingen waarbij internationale bescherming wordt geweigerd en waarbij het verzoek in beide gevallen als kennelijk ongegrond wordt beschouwd. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster (en haar minderjarige kinderen H.J. en A.J.), luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Kosovaarse nationaliteit en bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Ferizaj, Kosovo. U verblijft in België met uw drie minderjarige kinderen, H., A. en U. H. en A. hebben zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit. U heeft enkel de Servische nationaliteit. Hun vader is O.P., een Servisch staatsburger, met wie u sinds 2012 een relatie heeft en met wie u sinds 2019 gehuwd bent. Hij verblijft in de gevangenis in Servië. Uw ouders zijn M.J. en B.R. U werd kort na uw geboorte geadopteerd en opgevoed door uw grootouders aan moederskant, H. en A. J. Uw moeder woont in de Verenigde Staten. Uw vader woont in Noorwegen en heeft de Noorse nationaliteit. Uw grootvader is overleden en uw grootmoeder woont in Kosovo. Toen u zeventien jaar oud was, ontdekte u dat u geadopteerd was door uw grootouders en zij niet uw echte ouders waren. Dit leidde ertoe dat u trachtte zelfmoord te plegen. U werd naar het ziekenhuis van Prishtinë (Kosovo) gebracht, waar u werd herkend door een psychologe die familie was van uw biologische vader en die hem inlichtte. Uw vader kwam naar Kosovo en bood aan u mee te nemen naar Noorwegen. Hij zou voor uw opvoeding en onderwijs zorgen. Uw vader en uw oom (in naam van uw grootvader, die ziek was) ondertekenden een document op het politiecommissariaat om alles te regelen. Met een paspoort van zijn andere dochter, nam uw vader u in 2008 mee naar Noorwegen. De eerste drie maanden verliep alles normaal. Na drie maanden begon hij agressief tegen u te worden. Hij bracht u van zijn huis naar een appartement, waar u twee jaar opgesloten leefde. Hij kwam af en toe naar u om u eten te brengen. Na een jaar werd hij gewelddadig tegen u, hij sloeg u en verkrachtte u enkele keren. Uw vader maakte deel uit van een criminele bende en verkocht meisjes. U meent dat het zijn bedoeling was om ook u te verkopen. Op een dag in de winter in 2010 besliste u dat het zo niet verder kon en sprong u uit het raam. Een buur zag wat er gebeurde en u vertelde wat er aan de hand was. De buur gaf u wat geld en u vertrok naar Denemarken. Daar ging u onmiddellijk naar de politie. U verbleef minder dan een maand in Denemarken en kreeg toen een bevel om terug te keren naar Noorwegen. U reisde via Zweden naar Noorwegen, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U verbleef er twee maanden in een opvangcentrum. Op een avond werd een Albanees meisje buiten het centrum aangesproken door mannen die haar vroegen of er een M. in het centrum verbleef. Ze ontkende en vertelde het hele verhaal aan u en aan het personeel van het centrum. De politie werd verwittigd en uw verklaring werd afgenomen. Uw vader werd opgepakt en 24 uur vastgehouden. Daarna zei de politie dat ze niets voor u konden doen. U keerde terug naar Denemarken, waar u illegaal verbleef. In Denemarken leerde u uw echtgenoot kennen en werd uw oudste zoon geboren op 29 april 2012. In 2013 reisde u naar Frankrijk, waar u drie maanden verbleef, en vervolgens naar Duitsland waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U dacht dat u in Duitsland een rustig leven zou kunnen leiden met uw man en uw zoon, maar op een dag belde uw vader u via Skype. Hij bedreigde u en dwong u een mes uit de keuken te nemen en uw polsen over te snijden. Toen uw echtgenoot thuiskwam, was u buiten bewustzijn en lag er overal

bloed. U werd naar de psychiatrie gebracht omdat men dacht dat u trachtte zelfmoord te plegen, maar u had het gesprek met uw vader opgenomen ter bewijs. Uw echtgenoot nam hierna de controle over uw leven over, tot het moment dat hij door Interpol werd gearresteerd en naar de gevangenis in Servië ging voor feiten waarover u niets weet. U was op dat moment zwanger van uw dochter, die werd geboren op 5 juni 2015. Na uw bevalling woonde u op de eerste verdieping van een opvangcentrum. Op de tweede verdieping woonde een Afghaanse familie. Op een dag toen u niet thuis was, kwam uw vader u met zijn mensen zoeken. Ze vroegen aan de Afghaanse familie waar u was en braken in uw woning in. De politie kwam alles controleren en hield een van de mensen aan die in uw woning hadden ingebroken. U werd overgeplaatst naar een woning dichtbij de politie. Toen uw echtgenoot vrij kwam en illegaal terugkeerde naar Duitsland, begin 2017, trokken jullie samen naar Nederland. Daar verbleven jullie slechts een maand voor jullie naar Belgrado werden gestuurd. Omdat u niet in Servië kon verblijven, trokken jullie naar Kosovo. U vertelde er aan de politie wat u was overkomen. U werd in contact gebracht met een advocaat die een dossier voor u indiende, maar uw zaak bleek verjaard te zijn. De gemeente Ferizaj voorzag u van een woning, waarvoor ze een jaar de huur betaalden. U werkte er als kapster. Na een jaar werd de huur niet langer door de gemeente betaald en hadden jullie geen andere keuze dan naar Servië te trekken, in februari 2018. De woning van uw echtgenoot was jarenlang onbewoond geweest en was volledig vernield. U was zwanger maar kreeg een miskraam door alle stress. Gedurende een jaar in Servië hadden jullie geen problemen. Uw jongste zoon werd geboren op 14 februari 2020. Na de geboorte van uw zoon kwam uw man in conflict met verschillende personen. Op 18 april 2021 kwamen er vier personen naar jullie woning om jullie te bedreigen. U belde de politie en de belagers vertrokken toen de politie kwam. Het gesprek dat uw echtgenoot die dag had met zijn belagers, nam hij op met uw telefoon. Op 29 april 2021 kwam een zogenaamde vriend van uw echtgenoot naar jullie woning en verkocht uw echtgenoot hem drie pillen die dienden om hem te helpen afkicken van zijn drugsverslaving. Deze persoon werd tegengehouden door de politie, die vervolgens binnenviel in jullie woning om uw echtgenoot te arresteren. Dit alles was een valstrik van de belagers van uw echtgenoot, met wie hij vroeger drugszaken deed en die er niet mee konden leven dat hij hier afstand van had genomen. Ook verweten ze hem dat hij luisterde naar u, een Albanese. Op 26 november 2021 vond er een zitting plaats in de zaak tegen uw echtgenoot. U werd gehoord als getuige en vertelde over de CD die u had gemaakt van de geluidsopname van het gesprek dat plaatsvond op 18 april. Bij de zitting was een persoon aanwezig die aan de belagers van uw echtgenoot vertelde over de CD. Die nacht, om twee uur, kwamen er vier mannen naar uw woning. U werd geslagen en verkracht, in het bijzijn van uw kinderen. Men vroeg u voortdurend naar de CD en ze haalden de hele woning overhoop. De CD lag evenwel in de woning van uw schoonzus en niet in uw eigen woning, anders hadden ze hem zeker gevonden. De hele gebeurtenis werd gefilmd en uw belagers zeiden dat ze de opnames naar uw man zouden opsturen. Uiteindelijk zijn de mannen vertrokken. U maakte uw kinderen klaar en vertrok onmiddellijk naar Kosovo. Daar ging u naar het ziekenhuis en werd u volledig gecontroleerd. Na vier of vijf dagen vond u een smokkelaar om u en uw kinderen naar België te brengen. De reis duurde zes dagen en op 8 december 2021 kwam u aan in België en diende u een verzoek om internationale bescherming in. Na aankomst in België kwam u erachter dat u zwanger was van uw verkrachter en liet u een abortus uitvoeren. Uw echtgenoot werd uiteindelijk tot een lange straf veroordeeld omdat hij eerder al was veroordeeld. Hij diende beroep in tegen deze beslissing, de beroepsprocedure is nog lopende. Bij terugkeer naar Kosovo vreest u opnieuw door uw vader te worden gevonden en problemen met hem te kennen. Bovendien heeft u er geen woning en zal u er financieel niet kunnen overleven. Bij een terugkeer naar Kosovo of Servië vreest u dat uw kinderen, specifiek U. die enkel over de Servische nationaliteit beschikt, door de sociale dienst zullen worden afgenomen. Hiervoor werd u gewaarschuwd een maand nadat uw echtgenoot in de gevangenis werd opgesloten. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort en de paspoorten van H. en A.; een geboorteakte van U.; uw identiteitskaart; uw huwelijksakte; een artikel over de arrestatie van uw echtgenoot; een politieverlag aangaande uw poging tot zelfmoord in 2008; verklaringen van uw vader en uw nonkel om te regelen dat uw vader u zou meenemen; een krantenartikel over de familie van uw echtgenoot, waarin staat vermeld dat zijn vader zijn echtgenote (de moeder van uw echtgenoot) vermoordde, zijn dochter zwaar verwondde en zelfmoord pleegde; de overlijdensaktes van uw schoonouders; de CD met de opnames van 18 april 2021; psychologische attesten van u en uw zoon H.; medische attesten aangaande uw abortus; berichten die u kreeg van een buurman, die u schreef dat er opnieuw

mensen naar uw woning kwamen op zoek naar de CD. Na het derde persoonlijk onderhoud stuurde uw advocaat een email met de mededeling dat u (in België) slachtoffer werd van een seksuele aanranding en dat u naar aanleiding hiervan klacht indiende bij de politie. U legde een verslag neer van de verklaringen die u dienaangaande aflegde bij de politie, een getuigenverklaring van uw zoon en een derde getuige, een medisch attest en een medische vaststelling van uw verwondingen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen en een bericht van uw advocaat blijkt immers dat u er voorkeur aan gaf door een vrouwelijke medewerker en vrouwelijke tolk te worden gehoord, en dat het voor u emotioneel erg moeilijk was om over uw verleden te spreken. Uw psycholoog attesteerde dat u aan post-traumatische stress lijdt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u door een vrouwelijke medewerker en vrouwelijke tolk gehoord. U werd aan het begin van elk persoonlijk onderhoud nadrukkelijk gewezen op de mogelijkheid een onderbreking te nemen wanneer nodig. Toen u het moeilijk kreeg bij uw eerste persoonlijk onderhoud, werd het persoonlijk onderhoud gestopt en werd u medische bijstand aangeboden.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw vertrek naar België is ingegeven door de problemen met de rivalen van uw echtgenoot. U werd door hen aangevallen en verkracht op 26 november 2021 (CGVS II, p. 7). Er dient echter te worden opgemerkt dat deze feiten zich voordeden in Servië, waar u op dat moment verbleef. Een verzoek om internationale bescherming dient onderzocht te worden ten opzichte van het land van herkomst – in uw geval Kosovo, waar u de nationaliteit van bezit en waar u van uw geboorte tot 2008 en gedurende het jaar 2017 verbleef. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ten gevolge van deze gebeurtenissen een vrees koestert ten aanzien van Kosovo (CGVS II, p. 8-11).

Betreffende **Kosovo** stelde u immers te vrezen dat u er (opnieuw) problemen zou kennen met uw vader (CGVS II, p. 10-11). In dit kader wordt vooreerst opgemerkt dat uw problemen met uw vader zich situeerden in Noorwegen tussen 2008 en 2010 (CGVS I, p. 12). Vervolgens zou hij u via Skype hebben lastiggevallen toen u in Duitsland verbleef (omstreeks 2014) en in Duitsland hebben opgezocht (omstreeks 2015). Dit wil zeggen dat de laatste problemen die u met uw vader kende, dateren van een zevental jaar geleden. Overigens heeft u geen enkele van de problemen die u met uw vader kende, de klachten die u in verschillende landen tegen hem indiende of de verzoeken om internationale bescherming die u op basis van deze problemen in andere landen indiende, met enige vorm van bewijs ondersteund. Toen u in 2017 gedurende een jaar in Kosovo verbleef, viel uw vader u niet lastig. U brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat uw vader u anno 2022 nog zou lastigvallen. Hiernaar gepeild komt u niet verder dan te stellen dat hij u in het verleden in andere landen heeft lastig gevallen en dat Kosovo een klein land is waar mensen gemakkelijk gevonden kunnen worden (CGVS II, p. 11). U zegt ervan uit te gaan dat hij wist dat u in Kosovo was, maar dat is niet op concrete informatie

gebaseerd (CGVS II, p. 11). Er kan dan ook niet zonder meer worden verondersteld dat uw vader, die zelf in Noorwegen woont, u bij terugkeer in Kosovo opnieuw zou belagen.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor eventuele problemen bij terugkeer naar Kosovo geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Gevraagd of u naar de politie zou kunnen gaan in Kosovo, antwoordde u dat u wel hulp en bescherming zou kunnen vragen, maar dat het niemand interesseert. Er werd u in 2017 gezegd dat uw zaak slechts zou worden behandeld indien u door uw vader werd verwond of vermoord (CGVS II, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt dat u, nadat u in 2017 in Kosovo naar de autoriteiten stapte, een pro-Deoadvocaat kreeg toegewezen en geholpen werd bij het huren van een woning (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 11). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesproken van een onwelwillendheid van de autoriteiten om u bij te staan. Hierop gewezen, stelde u dat de politie hun verantwoordelijkheid moest nemen omdat uw vader in 2008 had verklaard dat hij voor u zou zorgen en de politie u aan hem toevertrouwde (CGVS II, p. 12). De vaststelling dat de Kosovaarse politie u in het verleden niet kon beschermen tegen uw vader, wanneer uw problemen met hem destijds zich in Noorwegen voordeden en uw vader een Noors staatsburger is, kan er geenszins op wijzen dat de politie u op heden niet de nodige bescherming zou kunnen bieden. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen, ...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20210401_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politieorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een

resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Aangaande Kosovo haalde u voorts aan dat u er niemand of niets heeft om bij terug te keren (CGVS II, p. 13). Dit betreft evenwel een element van louter socio-economische aard dat niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Voorts haalde u aan dat u niet wilde dat de sociale dienst in Kosovo uw kinderen zou afnemen (CGVS II, p. 14). Het betreft een louter hypothetische vrees waarvan u stelde dat u ze baseerde op wat u zelf meemaakte. Uit niets blijkt evenwel dat er een concreet risico bestaat dat uw kinderen in Kosovo van u zouden worden afgenomen (CGVS II, p. 14).

Volledigheidshalve wordt, betreffende uw vrees ten aanzien van **Servië**, vastgesteld dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u geschetste problemen met de rivalen van uw man geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hen bij een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. U heeft in Servië geen klacht neergelegd naar aanleiding van de overval en verkrachting waarvan u het slachtoffer werd. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u geen vertrouwen heeft in de politie omdat ze corrupt zijn (CGVS III, p. 7), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. U baseert deze bewering immers louter op het feit dat de belagers van uw echtgenoot zouden hebben gezegd dat de politie ‘van hen’ is, hetgeen bezwaarlijk als bewijs van corruptie kan worden beschouwd. Dat u door agenten werd lastiggevallen wanneer u uw echtgenoot ging bezoeken in de gevangenis, en dat uw gsm door de politie in beslag werd genomen (CGVS III, p. 7-8) – elementen die u op geen enkele manier heeft aangetoond – toont evenmin aan dat u niet op bescherming door de Servische autoriteiten zou kunnen rekenen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 13 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds

vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de ombudsman (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In november 2018 werd de nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on free legal aid) aangenomen, die in oktober 2019 in werking trad. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige wetgevende initiatieven, anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië ondertussen over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. Vooruitgang wordt hierdoor geboekt op dit terrein. In mei 2019 werd de bestaande Wet op het anticorruptieagentschap herzien (Law on the prevention of corruption of Law on the anti-corruption agency). De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Aangaande uw vrees dat uw kinderen, in het bijzonder U., van u zouden worden afgenomen door de sociale diensten in Servië indien u hen niet zou kunnen opvoeden of niet in hun levensonderhoud zou kunnen voorzien, wordt vooreerst opgemerkt dat het op zich geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming inhoudt. Voorts wordt opgemerkt dat u deze vrees niet op concrete elementen baseert. Er zou u, een maand na de arrestatie van uw echtgenoot, door een verantwoordelijke van de sociale dienst gezegd zijn dat uw kind(eren) van u zou(den) worden afgenomen als u niet voor hen kon zorgen. Het feit dat uw man vast zit en dat u Kosovaarse bent, zou hiervoor volstaan (CGVS III, p. 4-5). Na de waarschuwing van de sociale diensten verbleef u echter zonder probleem nog enkele maanden in Servië. Het loutere feit dat de kinderen van uw schoonzus bij haar werden weggehaald, zegt niets over uw situatie (CGVS III, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat de sociale diensten verder geen concrete stappen hebben gezet om uw kinderen bij u weg te halen (CGVS III, p. 9).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart en de paspoorten en geboorteakte van uw kinderen bevestigen slechts jullie identiteit, die hier niet ter discussie staat. Aan uw huwelijk, de familiale achtergrond van uw echtgenoot en aan zijn arrestatie wordt in deze beslissing evenmin getwijfeld, evenmin als aan het feit dat u en uw zoon in België psychologisch worden opgevolgd. Ook het gegeven dat u in 2008 een zelfmoordpoging ondernam en uw familie daarna overeenkwam dat uw vader u onder zijn hoede zou nemen wordt in deze beslissing niet betwist. De CD die u neerlegde heeft een zeer beperkte bewijswaarde – een dergelijke geluidsopname kan op eenvoudige wijze in scene worden gezet. Hoe dan ook heeft de opname betrekking op uw problemen in Servië en niet op uw situatie in Kosovo. Hetzelfde geldt voor de berichten die u van uw buurman zou hebben ontvangen. Dat u een abortus onderging heeft geen invloed op deze beslissing. Aangaande de problemen die u in België kende en ter staving waarvan u enkele documenten van de politie en het ziekenhuis neerlegde, wordt opgemerkt dat deze problemen an sich geen band hebben met uw verzoek om internationale bescherming. Zij hebben dan ook geen gevolgen voor deze beslissing.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat er geen reden is om aan te nemen dat uw jongste zoon U., mits u de nodige administratieve stappen onderneemt, de Kosovaarse nationaliteit niet zou kunnen verkrijgen of hij niet op legale wijze in Kosovo zou kunnen verblijven. Ook in zijn hoofde werd een negatieve beslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Je bent de zoon van J.M. (O.V. x.xxx.xxx) en O.P. Je moeder is een etnisch Albanese met de Kosovaarse nationaliteit, je vader is een etnische Serviër met de Servische nationaliteit. Op 8 december 2021 kwam je met je moeder aan in België en diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in. Als minderjarige volgden jij en je broer en zus de procedure van jullie moeder. Uit de verklaringen van je moeder blijkt echter dat jij, in tegenstelling tot je broer en zus, op heden niet beschikt over de Kosovaarse nationaliteit doch enkel over de Servische nationaliteit. Om die reden werd je dossier administratief gesplitst van dat van je moeder en wordt jouw verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Servië beoordeeld. Je moeder verklaarde dat ze vreest dat jij in Servië zou worden afgenomen door de Servische sociale diensten. Er werd haar, nadat je vader werd gearresteerd, gezegd dat dit zou gebeuren indien zij niet in staat zou zijn om voor jou te zorgen. Het feit dat je vader in de gevangenis zit en je moeder Kosovaarse is, zou hiervoor volstaan. Zij heeft geen werk en leefde van een kleine

uitkering. Jij bent een erg actief kind en men zal denken dat je agressief bent. Bovendien stond alles in Servië op naam van je vader, en werd de uitkering van je moeder stopgezet toen hij werd opgepakt. In het kader van je verzoek legde je moeder je geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Je bent te jong om zelf verklaringen af te leggen in het kader van je verzoek. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd je moeder gehoord. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat jouw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in jouw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Volgens haar verklaringen vreest je moeder dat je bij terugkeer naar Servië door de sociale diensten van haar zou worden afgenomen indien ze jou niet zou kunnen opvoeden of niet in jouw levensonderhoud zou kunnen voorzien (CGVS III, p. 4-5, p. 9). Er wordt dienaangaande vooreerst opgemerkt dat dit op zich geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming inhoudt. Voorts wordt opgemerkt dat je moeder deze vrees niet op concrete elementen baseert. Er zou haar, een maand na de arrestatie van je vader, door een verantwoordelijke van de sociale dienst gezegd zijn dat jij van haar zou worden afgenomen als ze niet voor jou kon zorgen. Het feit dat je vader vast zit in de gevangenis en dat je Kosovaarse is, zou hiervoor volstaan (CGVS III, p. 4-5). Na de waarschuwing van de sociale diensten verbleven jullie echter zonder probleem nog enkele maanden in Servië. Het loutere feit dat de kinderen van je tante bij haar werden weggehaald, zegt niets over jullie situatie (CGVS III, p. 5). Uit de verklaringen van je moeder blijkt evenwel dat de sociale diensten verder geen concrete stappen hebben gezet om jou bij je moeder weg te halen (CGVS III, p. 9). Volledigheidshalve wordt toegevoegd dat het feit dat je moeder, die in Servië niet over verblijfsdocumenten beschikte, geen of onvolledig beroep kon doen op een uitkering van de Servische sociale zekerheid (CGVS III, p. 5-6), bezwaarlijk kan worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dergelijke zaken worden toegekend volgens de vigerende wetgeving.

Uit hetgeen voorafgaat wordt jou de internationale bescherming geweigerd. Je hebt met name geen substantiële redenen opgegeven om jouw land van herkomst in jouw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of jij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik jouw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Je geboorteakte bevestigt slechts je identiteit, die hier niet ter discussie staat.

Het verzoek van je moeder werd tevens kennelijk ongegrond verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster, die in het kader van dit beroep haar drie minderjarige kinderen vertegenwoordigt, de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Zij stelt tevens dat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout heeft begaan.

Vooreerst wordt er betoogd dat, volgens artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoekster, een grondige analyse moet worden uitgevoerd van de relevante informatie die door haar werd voorgelegd, *quod non in casu*. De verwerende partij begaat hier luidens het verzoekschrift een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie te weerhouden en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten te maken. In voorkomend geval miskent de commissaris-generaal de notie van vluchteling en die van subsidiaire bescherming. Daar waar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) van oordeel is dat verzoekster en haar drie kinderen naar Kosovo of Servië mogen worden teruggeleid, duidt verzoekster erop dat een dergelijke verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende haar vervolging in Kosovo benadrukt verzoekster dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal verklaarde dat zij een zeer gewelddadig verleden had met haar vader en andere mannen. Zij merkt vervolgens op dat de commissaris-generaal in zijn beslissing alleen opmerkt: *"Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor eventuele problemen bij terugkeer naar Kosovo geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten"* (bestreden beslissing, p. 3)".

Verzoekster laat in het verzoekschrift voorts als volgt gelden:

"Ten eerste lijkt het CGVS in het geheel geen rekening te hebben gehouden met de verklaringen van verzoekster betreffende haar inspanningen om hulp te zoeken bij haar autoriteiten: "Daarna ben ik naar Kosovo gegaan, ik ben bij de autoriteiten gegaan, ik zei, kijk wat ze hebben gedaan, met wie ik ben meegegaan, wat er met me is gebeurd, maar niemand heeft iets ondernomen (...) Ik ben gegaan en heb gezegd wat er is gebeurd met die persoon, als iets met mij zou gebeuren in Kosovo, moeten ze verantwoordelijkheid nemen" (CGVS 08/04/2022, p. 14); "zoals ik zei, de

politieagent zei, enkel als je verwond wordt door hem of vermoord, enkel dan kunnen wij uw zaak behandelen" (CGVS 10/05/2022, p. 12)."

Vervolgens wijst verzoekster erop dat *"de conclusies van het COI Focus Report van 2021 op haar van toepassing zijn"*, waarbij zij toelicht: *"Volgens het EASO-rapport van 2016 dreigt sociale en economische isolatie voor alleenstaande vrouwen in Kosovo die niet gesteund worden door hun familie. Overheids- of maatschappelijke instellingen die dit profiel vrouwen zouden kunnen opvangen zijn er vrijwel niet in Kosovo. Algemeen wordt van vrouwen verwacht dat ze ofwel naar de familie van hun echtgenoot ofwel naar de eigen familie te nemen, dan bestaat er voor haar nauwelijks een ander toevluchtsoord. Alleenstaande vrouwen en in het bijzonder alleenstaande moeders hebben daarom in Kosovo geen voldoende levensbasis (COI Focus: Kosovo, algemene situatie van 1 april 2021, p. 45)."*

Verzoekster verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten van Amnesty International, Human Rights Watch en US Department of State, waaruit volgens haar blijkt dat geweld tegen vrouwen in Kosovo nog steeds veel voorkomt en dat de autoriteiten niet in staat zijn vrouwen doeltreffende bescherming te bieden. Uit de *"COI Focus"-rapport* blijkt dat, in tegenstelling tot wat het commissariaat-generaal opmerkt, er wel maatregelen worden genomen, maar dat deze momenteel niet doeltreffend zijn om vrouwen te beschermen tegen fysiek geweld, aldus verzoekster.

Voorts voert verzoekster aan dat het veel moeilijker voor haar zal zijn om hulp te krijgen van de autoriteiten vanwege haar psychologische kwetsbaarheid. Zij merkt hierbij op als volgt:

"Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij een zelfmoordpoging had gedaan toen zij in Duitsland was (CGVS 08/04/2022, p. 6, 11, 13). Ze verklaarde ook dat ze verschillende keren verkracht was. Eerst werd ze verkracht door haar vader in Noorwegen (CGVS 08/04/2022, p. 12). Daarna werd ze opnieuw verkracht in Servië (CGVS 08/04/2022, p. 9, CGVS 10/05/2022, p. 5 en 7). Uiteindelijk werd ze verkracht in België (stuk 7). In de bestreden beslissing staat: "Na het derde persoonlijk onderhoud stuurde uw advocaat een email met de mededeling dat u (in België) slachtoffer werd van een seksuele aanranding en dat u naar aanleiding hiervan klacht indiende bij de politie. U legde een verslag neer van de verklaringen die u dienaangaande af legde bij de politie, een getuigenverklaring van uw zoon en een derde getuige, een medisch attest en een medische vaststelling van uw verwondingen" (bestreden beslissing, p. 2). In de beslissing wordt hiermee echter geen rekening gehouden bij de beoordeling van het profiel van de aanvrager. Haar psychologische kwetsbaarheid blijkt ook uit de overgelegde psychologische followupdocumenten."

Verzoekster verwijst vervolgens naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en een nota van UNHCR, *"Note du Haute Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés relative à l'évaluation des demandes d'asile introduites par des femmes"* van 14 december 2012. UNHCR benadrukt, zo stelt verzoekster, dat de nodige aandacht moet worden besteed aan het bewijsmateriaal van artsen en/of psychologen die specifiek gespecialiseerd zijn in slachtoffers van fysiek, seksueel of psychologisch geweld. Verzoekster stelt, verwijzende naar de notities van het persoonlijk onderhoud van 10 mei 2022, dat zij eerder heeft gemeld dat haar zoon regelmatig naar een psycholoog ging vanwege het trauma dat hij heeft opgelopen, onder meer toen hij zag hoe zijn moeder werd verkracht. Bijgevolg zal verzoekster, zelfs indien in de bestreden beslissing wordt gesteld dat *"van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft"*, door haar psychologisch en bijzonder kwetsbaar profiel luidens het verzoekschrift niet in staat zijn haar rechten te doen gelden en zal zij met haar kinderen *"in een situatie van extreme armoede worden gelaten"*.

In een volgend onderdeel van het verzoekschrift gaat verzoekster in op de vervolging in Servië. Zij betoogt in dit verband als volgt:

"In zijn beslissing heeft het CGVS uitvoerig uiteengezet waarom verzoeker niet naar Servië kon terugkeren. Verzoekster had echter wegens haar huwelijk slechts een beperkte

verblijfsvergunning in Servië. Ze is geen burger van Servië. Er zijn momenteel geen aanwijzingen dat zij nog een verblijfsvergunning in Servië zou hebben. Zij verklaarde namelijk dat zij de procedures voor haar verblijfsvergunning niet had kunnen afronden: "ik had een huwelijksakte en niets anders, ik ben de procedures bezorgen, Ik ben naar Nig gegaan, ik heb mijn Kosovaarse documenten laten vertalen. Maar de procedure heb ik niet afgerond" (CGVS 12/07/2022, p. 6). Bovendien is de beslissing tegenstrijdig, aangezien het de vrees van verzoekster voor Servië onderzoekt na te hebben verklaard "Er dient echter te worden opgemerkt dat deze feiten zich voordeden in Servië, waar u op dat moment verbleef. Een verzoek om internationale bescherming dient onderzocht te worden ten opzichte van het land van herkomst - in uw geval Kosovo, waar u de nationaliteit van bezit en waar u van uw geboorte tot 2008 en gedurende het jaar 2017 verbleef. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ten gevolge van deze gebeurtenissen een vrees koestert ten aanzien van Kosovo (CGVS II, p. 8-11)" (bestreden beslissing, p. 3). Gedurende haar persoonlijk onderhoud verklaarde de PO ook: "U heeft de nationaliteit van Kosovo en daarom moet ik uw vrees in de eerste plaats tav Kosovo te beoordelen" (CGVS 10/05/2022, p. 10). In de beslissing wordt dus niet uitgelegd waarom de vrees van verzoekster met betrekking tot Servië moet worden onderzocht.

Hoewel haar vrees voor vervolging moet worden onderzocht indien zij naar Servië terugkeert, lijkt het CGVS de door verzoekster geleden feiten niet in twijfel te trekken. Door aan te geven dat verzoekster voldoende beroep zal kunnen doen op de Servische autoriteiten om haar te beschermen, erkent het CGVS impliciet de realiteit van de door verzoekster beleefde gebeurtenissen.

Verzoekster verklaarde dat zij in Servië was verkracht, waarna zij zwanger werd (CGVS 08/04/2022, p. 9, CGVS 10/05/2022, p. 5 en 7). Zij legde in detail uit hoe zij in Servië was verkracht na de behandeling van de zaak van haar echtgenoot, waarbij zij slechts getuige was. Zij heeft ook medische documenten ingediend betreffende haar abortus hier in België ten gevolge van de verkrachting die zij heeft ondergaan (zie administratief dossier). Deze feiten worden door het CGVS in zijn beslissing dus niet op nuttige wijze in twijfel getrokken.

Krachtens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet: "(...)"

Aangezien het CGVS de door verzoekster ondergane vervolging niet ter discussie heeft gesteld, diende het CGVS zich ervan te vergewissen dat zij, gelet op haar bijzondere profiel, inderdaad bescherming kon verkrijgen indien zij zou terugkeren.

Uit verschillende rapporten blijkt echter dat de Servische politie vrouwen momenteel geen doeltreffende bescherming biedt tegen geweld tegen hen:

- Amnesty International, "Rapport 2021/2022", beschikbaar op : <https://www.amnesty.org/fr/wpcontent/uploads/sites/8/2022/03/PQL1048702022FRENCH.pdf> (stuk 8): (...)

- US Department of State, "2021 Country Reports on Human Rights Practices: Serbia", beschikbaar op: https://www.state.gov/wpcontent/uploads/2022/02/313615_SERBIA-2021-HUMAN-RIGHTSREPORT.pdf (stuk 9): (...)

- CEDAW, "Concluding observations on the combined second and third periodic reports of Serbia", 13 juli 2013, CEDAW/C/SRB/CO/2-3, beschikbaar op: <https://evaw-global-database.unwomen.org/media/files/un%20women/vaw/countrv%20report/europe/serbia/serbia%20ce%20daw%20co.pdf?vs=3615> (stuk 10): (...)

Gelet op deze factoren wijst alles erop dat verzoekster niet daadwerkelijk de hulp van de Servische autoriteiten zal kunnen krijgen om de verkrachting te voorkomen of deze effectief te herstellen. Zij verklaarde uitdrukkelijk: "Opnieuw zal ik verkracht worden" (CGVS III, p. 4)."

Tot slot gaat verzoekster in op de vrees van haar jongste zoon, verzoeker, in Servië. Zij werpt enerzijds op dat de Vreemdelingenwet het commissariaat-generaal niet de mogelijkheid geeft om de procedure te splitsen. Hoewel verzoekster verklaarde dat zij in Kosovo geen identiteitsdocumenten voor verzoeker had kunnen verkrijgen, kwam het volgens haar aan het commissariaat-generaal toe om vast te stellen dat verzoeker niet de Kosovaarse nationaliteit bezit. Anderzijds, zo stelt verzoekster, zijn verzoekers angsten direct aan haar gerelateerd, maar wordt zijn vrees ook met betrekking tot Servië onderzocht. Nog volgens verzoekster is in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, geen rekening gehouden met haar psychologische kwetsbaarheid en haar onvermogen om daadwerkelijk door de Servische autoriteiten te worden beschermd.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoekster de Raad in hoofdorde om haar en haar kinderen te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte om haar en haar kinderen de subsidiaire bescherming te verlenen en in nog meer ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift worden ter staving van het betoog enkele pagina's gevoegd van rapporten afkomstig van (onlinebronnen van) verschillende organisaties. Het betreft rapporten van Amnesty International, Human Rights Watch, US Department of State en CEDAW, waarvan in het verzoekschrift de *weblinks* worden gegeven.

Verzoekster duidt deze stukken in de bij het verzoekschrift gevoegde inventaris der stukken aan als volgt:

4. Amnesty International, "La situation des droits humains dans le monde", Rapport 2020/2021, beschikbaar op: <https://www.amnestv.org/fr/documents/pol1Q/32Q2/2021/fr/> ;
5. HRW, "Serbia/Kosovo: Events of 2020", beschikbaar op: <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/serbia/kosovo#d91ede> ;
6. US Department of State, "2021 Country Reports on Human Rights Practices: Kosovo", beschikbaar op: <https://www.state.gov/reports/2021-country-reports-on-human-rights-practices/kosovo/> ;
7. Verslag van de verklaringen bij de politie en getuigenverklaring van Uveys ;
8. Amnesty International, "Rapport 2021/2022", beschikbaar op : <https://www.amnesty.org/fr/wpcontent/uploads/sites/8/2022/Q3/PQL1048702022FRENCH.pdf>
9. US Department of State, "2021 Country Reports on Human Rights Practices: Serbia", beschikbaar op: https://www.state.gov/wpcontent/uploads/2022/02/313615_SERBIA-2021-HUMAN-RIGHTSREPORT.pdf ;
10. CEDAW, "Concluding observations on the combined second and third periodic reports of Serbia", 13 juli 2013, CEDAW/C/SRB/CO/2-3, beschikbaar op: <https://evaw-global-database.unwomen.org/media/files/un%20women/vaw/country%20report/europe/serbia/serbia%20cedaw%20co.pdf?vs=3615>."

2.2.2. Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoekers, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer, met daarbij gevoegd een verslag van de psychiater van verzoekster en een attest van psychologische opvolging.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, onder meer voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij(en) of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Wanneer iemand meer dan één nationaliteit heeft, kan de bepaling “*het land waarvan hij of zij de nationaliteit heeft*” verwijzen naar elk van de landen waarvan hij of zij een staatsburger is, en men heeft geen tekort aan bescherming wanneer men, zonder geldige reden gebaseerd op een gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan men de nationaliteit niet heeft benut.

Uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij zelf de Kosovaarse nationaliteit heeft en van Albanese origine is, dat haar oudste kinderen H.J. en A.J., respectievelijk 10 en 7 jaar oud, zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit hebben en dat haar jongste kind U.P., verzoeker, heden 3 jaar oud, enkel de Servische nationaliteit heeft (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 8 april 2022, p. 3 en 11 en notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 12 juli 2022, p. 4, 6 en 7). Verzoekster is wat betreft de (dubbele) nationaliteit van haar oudste kinderen evenwel niet geheel duidelijk en coherent, daar waar zij tijdens haar persoonlijke onderhouden enkele malen aangeeft dat H.J. en A.J. zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit hebben, maar vervolgens op een ander moment verklaart dat zij enkel de Kosovaarse nationaliteit hebben. Waar uit haar laatste versie bij het commissariaat-generaal kan worden opgemaakt dat H.J. en A.J. zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit zouden hebben, blijkt hoe dan ook steevast uit haar verklaringen dat deze alleszins zeker de Kosovaarse nationaliteit hebben.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming dat zijn moeder, verzoekster, (mede in zijn naam) indiende, toegelicht: “*Op 8 december 2021 kwam je met je moeder aan in België en diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in. Als minderjarige volgden jij en je broer en zus de procedure van jullie moeder. Uit de verklaringen van je moeder blijkt echter dat jij, in tegenstelling tot je broer en zus, op heden niet beschikt over de Kosovaarse nationaliteit doch enkel over de Servische nationaliteit. Om die reden werd je dossier administratief gesplitst van dat van je moeder en wordt jouw verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Servië beoordeeld.*”

2.3.4. Gelet op het voorgaande valt onderhavig beroep, gericht tegen de bestreden beslissingen van 26 augustus 2022, uiteen in 2 delen. In de beoordeling ten aanzien van verzoekster wordt, gelet op de Kosovaarse nationaliteit van verzoekster en haar oudste kinderen H.J. en A.J., de nood aan internationale bescherming ten aanzien van Kosovo getoetst. De Raad herhaalt dat wanneer iemand meer dan één nationaliteit heeft, zoals *in casu* H.J. en A.J. volgens de verklaringen van hun moeder, de bepaling “*het land waarvan hij of zij de nationaliteit heeft*” kan verwijzen naar elk van de landen waarvan hij of zij een staatsburger is, en men heeft geen tekort aan bescherming wanneer men, zonder geldige reden gebaseerd op een gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan men de nationaliteit niet heeft benut. In de beoordeling ten aanzien van verzoeker wordt, gelet op de Servische nationaliteit van verzoeker, diens nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan weer enkel getoetst ten aanzien van Servië.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoekster een beroep indient tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 26 augustus 2022 waarbij de verzoeken om internationale bescherming van haar en haar kinderen, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de

Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”

De Raad duidt erop dat Kosovo bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. Een verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116*).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Kosovo, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat een verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekster *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat er geen substantiële redenen zijn opgegeven om het land van herkomst in de specifieke omstandigheden van verzoekster en haar kinderen niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.3.7. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat haar vertrek naar België is ingegeven door problemen met de rivalen van haar echtgenoot. Verder vreest zij bij een terugkeer naar Kosovo dat haar vader haar opnieuw zou vinden en dat zij opnieuw problemen met hem zou kennen.

Daarnaast heeft zij in Kosovo geen woning en zal zij er financieel niet kunnen overleven. Tevens vreest zij dat haar kinderen, en in het bijzonder verzoeker die enkel de Servische nationaliteit heeft, haar zullen worden afgenomen door de sociale diensten in Servië, dan wel Kosovo.

2.3.8. Blijkens de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt vooreerst gesteld dat de problemen met de rivalen van haar echtgenoot, waarbij zij door hen in 2021 werd aangevallen en verkracht, zich voordeden in Servië, waar zij op dat moment verbleef, maar dat haar verzoek om internationale bescherming dient te worden onderzocht ten opzichte van Kosovo, haar land van herkomst waarvan zij de nationaliteit bezit en waar zij van haar geboorte tot 2008 en gedurende het jaar 2017 verbleef. Nergens uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij ten gevolge van deze gebeurtenissen een vrees koestert ten aanzien van Kosovo. Verzoekster laat deze overweging geheel ongemoeid, waardoor deze, pertinent en terecht bevonden door de Raad, onverminderd overeind blijft en beschouwd wordt als zijnde hier hernomen.

2.3.9. Betreffende verzoeksters vreest dat zij bij terugkeer naar Kosovo (opnieuw) problemen zal kennen met haar vader, merkt de commissaris-generaal vervolgens terecht op dat de problemen met haar vader dateren van zeven jaar geleden en dat deze zich afspeelden in Noorwegen en Duitsland, doch niet in Kosovo, ook niet toen zij er in 2017 verbleef, en dat verzoekster geen enkel stavingstuk produceert van deze beweerde problemen met haar vader, de klachten die zij in verschillende landen tegen hem indiende en/of van de verzoeken om internationale bescherming die zij in andere landen (op die basis) zou hebben ingediend. De Raad beaamt dat verzoekster tot op heden geen concrete elementen aanreikt waaruit zou kunnen blijken dat haar vader haar thans nog zou lastigvallen. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk, bij gebrek aan enige concrete indicatie hiertoe, dat haar vader, die zelf in Noorwegen woont en de Noorse nationaliteit heeft, haar heden, 7 jaar na het laatste probleem dat zij met hem zou hebben gekend tijdens haar verblijf in Duitsland, bij terugkeer naar Kosovo (opnieuw) zou komen opzoeken en belagen. Dit blijkt nergens uit en wordt door verzoekster tot op heden op geen enkele manier aangetoond.

Verzoekster toont derhalve niet aan dat haar vrees voor haar vader bij terugkeer naar Kosovo actueel en gegrond is. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel en stelt vast dat, gezien voorgaande pertinente vaststelling van de commissaris-generaal waartegen verzoekster geen enkel verweer voert in haar verzoekschrift, er geen aanwijzingen zijn om aan te nemen dat bij een eventuele terugkeer naar Kosovo de problemen met haar vader zich zouden herhalen.

2.3.10. Bovendien toont verzoekster hoe dan ook niet aan dat in het geval zij bij een terugkeer naar Kosovo opnieuw problemen zou kennen met haar vader en/of met andere personen, zij zich hiervoor niet zou kunnen wenden tot en zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. De Raad herinnert eraan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt dienaangaande op pertinente wijze als volgt geoordeeld:

*“Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_202104_01_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun*

doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.”

De Raad treedt het oordeel van de commissaris-generaal bij dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen aan die aan het voorgaande afbreuk vermogen te doen.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Kosovo werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;

- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulementbeginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Kosovaarse overheden wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Kosovaarse overheid voor bescherming. Verzoekster blijft hiertoe echter evenwel in gebreke.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt in dit verband terdege als volgt overwogen:

“Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor eventuele problemen bij terugkeer naar Kosovo geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. (...) Gevraagd of u naar de politie zou kunnen gaan in Kosovo, antwoordde u dat u wel hulp en bescherming zou kunnen vragen, maar dat het niemand interesseert. Er werd u in 2017 gezegd dat uw zaak slechts zou worden behandeld indien u door uw vader werd verwond of vermoord (CGVS II, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt dat u, nadat u in 2017 in Kosovo naar de autoriteiten stapte, een pro-Deoadvocaat kreeg toegewezen en geholpen werd bij het huren van een woning (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 11). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesproken van een onwelwillendheid van de autoriteiten om u bij te staan. Hierop gewezen, stelde u dat de politie hun verantwoordelijkheid moest nemen omdat uw vader in 2008 had verklaard dat hij voor u zou zorgen en de politie u aan hem toevertrouwde (CGVS II, p. 12). (...)”

Verzoekster werpt in haar verzoekschrift op dat door de commissaris-generaal geen rekening wordt gehouden met de door haar geleverde inspanningen om hulp te zoeken bij de autoriteiten en haar psychologische kwetsbaarheid en waardoor het voor haar moeilijker is om hulp te krijgen van de autoriteiten. Ze stelt door haar psychologisch en bijzonder kwetsbaar profiel niet in staat te zijn om haar rechten te doen gelden.

De Raad stelt vast dat verzoekster zich met voormelde argumentatie beperkt tot algemene beweringen zonder deze echter op een concrete en overtuigende wijze aannemelijk te maken. Verzoekster beweert weliswaar, doch zij toont niet aan dat zij door haar psychologische kwetsbaarheid en haar psychologisch kwetsbaar profiel - zoals zij het omschrijft en zoals in de attesten wordt opgetekend - of om andere redenen, geen toegang zou (kunnen) hebben tot en dat zij geen beroep zou kunnen doen op de in Kosovo voorhanden zijnde nationale beschermingsmogelijkheden of dat de Kosovaarse autoriteiten (om redenen gerelateerd aan het Verdrag van Genève) haar geen hulp en/of bescherming zouden kunnen en willen bieden. Het komt aan verzoekster toe om dit *in concreto* aan te tonen, waar zij op voormelde wijze, door zich te beperken tot blote beweringen, evenwel in gebreke blijft.

Uit de door verzoekster in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming eerder neergelegde documenten van de Belgische politie - een deel ervan legt ze opnieuw in de vorm van een kopie neer als bijlage bij het verzoekschrift -, inzake de verklaringen die zij er op 26 juli 2022 aflegde, blijkt overigens dat zij toen zeer uitgebreid melding heeft gemaakt van

ernstige feiten die zij hier in België verklaart te hebben meegemaakt. Dit geeft aan dat, ofschoon verzoekster te kampen heeft met psychische problemen waarvoor zij wordt opgevolgd in België - zo blijkt uit de door haar neergelegde psychologische attesten -, zij wel in staat is om haar problemen aan te kaarten bij de politie, waardoor niet kan worden ingezien en verzoekster niet weet te overtuigen waarom zij dit niet evenzeer in Kosovo zou kunnen doen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar psychische problemen en haar psychologisch kwetsbaar profiel, zoals onder meer moet blijken uit de bij de aanvullende nota neergelegde stukken, haar zouden verhinderen om bij eventuele problemen in de toekomst in Kosovo deze bij de Kosovaarse autoriteiten aan te kaarten en aan te klagen.

De Raad merkt verder op dat verzoekster in het verzoekschrift voorts algemeen opwerpt, doch niet in het minst preciseert waar volgens haar uit de COI Focus (waar in de bestreden beslissing naar wordt verwezen) zou blijken dat de maatregelen die in Kosovo worden, en in het verleden werden, genomen niet doeltreffend zouden zijn om vrouwen te beschermen tegen fysiek geweld. Met haar selectieve lezing van de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en waarop de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing baseert en naar verwijst (COI Focus "*Kosovo Algemene Situatie*" d.d. 1 april 2021.), toont verzoekster geenszins aan, en zij maakt voorts niet met concrete, valabele en objectieve elementen aannemelijk, dat de informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Kosovo onjuist zouden zijn en dat de Kosovaarse autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij stelt te vrezen.

De verschillende rapporten waar verzoekster in haar verzoekschrift naar verwijst en uit citeert en waarvan zij enkele pagina's als bijlage bij het verzoekschrift heeft gevoegd, zijn niet van die aard dat zij de informatie in de voornoemde COI Focus in een ander daglicht vermogen te plaatsen. Niettegenstaande er, zoals door de commissaris-generaal ook terdege wordt opgemerkt, nog steeds hervormingen nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit die informatie genoegzaam dat er in Kosovo allerhande maatregelen werden en worden genomen om de politionele en justitiële autoriteiten verder te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. De Kosovaarse autoriteiten voorzien dat burgers in Kosovo, ongeacht hun origine, wettelijke mechanismen ter beschikking hebben voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Verzoekster toont, door louter te verwijzen naar en met selectieve lezingen van en citaten uit algemene rapporten over Kosovo, niet concreet aan dat dit voor haar als Kosovaars staatsburger niet het geval is.

Uit verzoeksters verklaringen bij het commissariaat-generaal blijkt daarenboven dat zij in Kosovo daarentegen wel degelijk terecht kon bij en dat zij terdege op de hulp van de Kosovaarse autoriteiten kon rekenen. Immers, toen zij in 2017 in Kosovo naar de autoriteiten stapte, kreeg zij een *pro deo* advocaat toegewezen. Tevens werd zij geholpen bij het huren van een woning (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 8 april 2022, p. 7 en 14, en notities persoonlijk onderhoud d.d. 10 mei 2022, p. 3, 11 en 12). Dat verzoekster o.a. kosteloze rechtsbijstand kon genieten, ligt in de lijn van de informatie van het commissariaat-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Kosovo, en toont aan dat, zoals eveneens terecht in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt opgemerkt dat de Kosovaarse overheid wel degelijk welwillend en in staat is om Kosovaarse burgers zoals verzoekster bij te staan en te ondersteunen.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekster geen eensluidende verklaringen aflegt omtrent haar beweerde contacten met de Kosovaarse politie, contacten waarvan zij dus niet enig begin van bewijs neerlegt. Tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal beantwoordde zij de vraag of zij ooit problemen heeft gekend met de autoriteiten, politie of het gerecht in haar land van herkomst als volgt: "*Nee, ik ben nooit naar de politie gegaan, behalve toen mijn papa kwam, die dag zijn we samen naar de politie gegaan om een verklaring af te leggen*" (notities persoonlijk onderhoud d.d. 8 april 2022, p. 9). Tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud verklaarde zij evenwel in strijd met het voorgaande dat zij buiten de keer dat zij met haar vader naar de politie in Kosovo ging, zelf nog wel en alleen naar de Kosovaarse politie is

gegaan in 2017 (*ibid.*, p. 14). Een dergelijke tegenstrijdigheid, alsook het manifeste gebrek aan enig begin van bewijs van haar beweerde contacten met en aangifte(s) bij de Kosovaarse politie, zet de waarachtigheid ervan danig op de helling. Hoe dan ook blijkt uit verzoeksters verklaringen dat, waar zij beweerdelijk in 2017 naar de politie in Kosovo zou zijn geweest, zij eind 2021, toen zij nog een korte tijd in haar land van herkomst heeft verbleven, de Kosovaarse politie niet meer heeft gecontacteerd (notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 10 mei 2022, p. 9 en notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 12 juli 2022, p. 12), waardoor haar laatste beweerde contacten met de Kosovaarse politie reeds van 2017, oftewel van 5 jaar geleden, dateren. Uit niets blijkt derhalve en verzoekster toont ook niet aan de afgelopen jaren, laat staan recent nog, beroep te hebben gedaan op de Kosovaarse politie en ruimer de Kosovaarse autoriteiten, hetgeen een grote kanttekening plaatst bij haar beweringen als zouden deze hun verantwoordelijkheid niet (willen) opnemen en haar bij eventuele nieuwe problemen met haar vader geen hulp en/of bescherming kunnen en/of willen bieden.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt pertinent opgemerkt dat de vaststelling dat de Kosovaarse politie haar in het verleden niet kon beschermen wanneer haar problemen met haar vader, Noors staatsburger, zich destijds in de periode 2008 tot 2010 in Noorwegen voordeden, er geenszins op kan wijzen dat de Kosovaarse politie haar heden niet de nodige bescherming zou kunnen en willen bieden in Kosovo. Dit blijkt hieruit geenszins en kan er allerminst uit worden afgeleid. Verzoekster slaagt er niet in hier een ander licht op te doen schijnen.

Met haar huidige verwijzing in het verzoekschrift naar algemene informatie doet verzoekster geen afbreuk aan de voorafgaande vaststellingen. Bovendien is de verwijzing in het verzoekschrift naar informatie over huiselijk geweld in Kosovo, en het feit dat dit een groot probleem blijft in het land, ter zake niet dienstig daar er in het geval van verzoekster geen sprake is van huiselijk geweld, laat staan recent huiselijk geweld, aangezien de gewelddaden waarvan zij volgens haar verklaringen vanwege haar vader het slachtoffer was zich alle buiten Kosovo, in andere landen, zouden hebben voorgedaan, doch nooit in Kosovo zelf, en de laatste problemen die zij met haar vader kende zich in 2015, oftewel inmiddels 7 jaar geleden, in Duitsland zouden hebben voorgedaan. Nergens uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij in 2017, toen zij nog gedurende ongeveer een jaar in Kosovo verbleef en er voor het laatst echt effectief een tijd heeft gewoond, nog problemen heeft gekend met haar vader. Verzoekster gaf dit zelf aan en uit haar verklaringen blijkt voorts dat zij ook de daaropvolgende jaren en tot op heden geen problemen meer heeft gekend met haar vader (notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 8 april 2022, p. 14, en notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 10 mei 2022, p. 11). Uit haar verklaringen blijkt dat zij haar vader in 2010, inmiddels 12 jaar geleden, voor het laatst in levende lijve heeft gezien (notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 8 april 2022, p. 5). Van huiselijk geweld, laat staan recente feiten van huiselijk geweld, is aldus geen sprake.

Met een dergelijke loutere en algemene verwijzing naar algemene landeninformatie, zoals *in casu* in het verzoekschrift waarbij verzoekster het geweld tegen vrouwen in Kosovo aankaart en benadrukt, toont verzoekster hoe dan ook niet aan dat het haar in Kosovo in geval van eventuele problemen aan nationale bescherming ontbreekt. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoekster op voormelde algemene wijze in gebreke blijft.

Verzoekster maakt immers, gelet op hetgeen voorafgaat en de pertinente vaststellingen dienaangaande in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing, die geenszins worden ontkracht of weerlegd, op generlei wijze aannemelijk dat zij de beschermingsmogelijkheden in Kosovo niet zou kunnen aanwenden en benutten, laat staan dat zij hiertoe alle redelijk en realistisch van haar te verwachten mogelijkheden zou hebben uitgeput. Dit blijkt nergens uit en wordt door haar geenszins aangetoond.

Verzoekster toont derhalve niet, laat staan *in concreto*, aan dat het haar met betrekking tot haar verklaarde problemen met haar vader, die niet of weinig actueel zijn, en/of met andere personen, of bij eventuele nieuwe problemen in de toekomst aan nationale bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten ontbreekt. De Raad wijst er nog op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te

bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

De feiten waarvan verzoekster gewag maakt, waarvan zij in België verklaart het slachtoffer te zijn geworden, en waarvan zij politieverklaringen neerlegt, zijn ten zeerste betreurenswaardig. Deze staan evenwel los van en houden geen verband met haar problemen in en vrees ten aanzien van Kosovo en hetgeen hoger werd opgemerkt inzake de nationale beschermingsmogelijkheden aldaar. De problemen in België zijn om die reden niet relevant in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming, waarbij de nood aan internationale bescherming ten aanzien van Kosovo wordt getoetst.

2.3.11. Voorts blijkt dat, in weerwil van wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met het psychologisch kwetsbare profiel van verzoekster. Dit komt naar voren door de toekenning van bijzonder procedurele noden, alsook werden de psychologische en medische attesten, documenten van de politie en het ziekenhuis die door verzoekster werden neergelegd, opgenomen in het administratief dossier en betrokken bij en besproken in de bestreden beslissing.

De bij de aanvullende nota neergelegde documenten, te weten een verslag van een psychiater *d.d.* 7 februari 2023 en een attest van psychologische opvolging *d.d.* 12 september 2022, zijn niet van die aard dat zij een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van de psychologische problemen zoals weergegeven in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster. Uit deze documenten blijkt dat zij aan post-traumatische stress lijdt en dat zij, naar aanleiding van de verkrachting in het centrum waar zij verblijft, prikkelbaar is, niet kan slapen, zwarte gedachten vertoont en dat zij wenst te leven in een sociale woning en niet langer in het centrum.

Met betrekking tot verzoeksters psychische problemen en die van haar minderjarig kind J.H., wijst de Raad er nog op dat psychische/medische problemen op zich(zelf) niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat deze problemen in hun hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin toont zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad beklemtoont dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van deze psychische/medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.12. Waar verzoekster aanhaalt niemand of niets te hebben bij een terugkeer naar Kosovo (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 10 mei 2022, p. 13), stelt de commissaris-generaal dan weer terecht dat dit een element van louter socio-economische aard is dat niet ressorteert onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Verzoekster werpt hier in het verzoekschrift geen ander licht op. Zij beweert weliswaar thans zeer algemeen, doch toont geenszins op een overtuigende en onderbouwde wijze aan dat zij door haar psychologisch en kwetsbaar profiel niet in staat zou zijn haar rechten te doen gelden en dat zij en haar kinderen bij een terugkeer naar Kosovo in een situatie van extreme armoede zouden terechtkomen. De Raad wijst erop dat socio-economische overwegingen slechts relevant zijn in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende

asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Verzoekster maakt niet concreet aannemelijk en er liggen geen concrete en overtuigende elementen voor waaruit blijkt dat dit voor haar en haar gezin het geval zou zijn. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij in het verleden in Kosovo werkzaam was als kapster (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 8 april 2022, p. 8). Daarnaast blijkt uit haar verklaringen dat de gemeente waar zij in 2017 in Kosovo woonde een jaar lang haar huur heeft betaald (zie o.a. *ibid.*, p. 7), hetgeen aantoont dat zij in haar land van herkomst op hulp en steun van haar autoriteiten kan rekenen. Verzoekster toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Kosovo niet meer bij de Kosovaarse autoriteiten terecht zou kunnen en dat deze niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar hulp en/of steun te regelen/voorzien, laat staan dat zij op een concrete wijze aannemelijk maakt dat haar situatie (en die van haar gezin) bij terugkeer naar Kosovo er een van materiele deprivatie zou zijn. Zij weet derhalve niet te overtuigen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet in staat zou zijn haar rechten te laten gelden en er in een situatie van extreme armoede zou terechtkomen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar ze echter in gebreke blijft.

2.3.13. Het motief in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, dat haar vrees dat de sociale dienst in Kosovo haar kinderen van haar zou afnemen louter hypothetisch is, daar uit niets blijkt dat er een concreet risico bestaat dat dit effectief zal gebeuren, wordt niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd in het verzoekschrift. Dit motief, dat terecht en pertinent wordt geacht door de Raad, blijft derhalve onverminderd overeind.

Verzoekster brengt evenmin iets in tegen, en laat alzo na een ander licht te werpen op, het motief in de ten aanzien van haar genomen bestreden beslissing dat er geen reden is om aan te nemen dat, indien zij hiertoe de nodige administratieve stappen onderneemt, haar jongste zontje, verzoeker, niet de Kosovaarse nationaliteit zou kunnen verkrijgen of dat hij niet op een legale wijze in Kosovo zou kunnen verblijven. Verzoekster laat na het tegendeel aan te tonen. Uit niets blijkt namelijk dat zij ooit effectief dergelijke concrete administratieve stappen zou hebben ondernomen om voor verzoeker de Kosovaarse nationaliteit te (trachten te) verkrijgen, in het (verdere) verleden dan wel recent nog door zich bijvoorbeeld hierover bij de Kosovaarse ambassade in België te informeren, en dat dit niet mogelijk zou zijn.

2.3.14. Louter omwille van de volledigheid wordt in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, gesteld dat verzoekster geen overtuigende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat zij voor de door haar geschetste problemen met de rivalen van haar echtgenoot geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen met hen bij een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. Verzoekster brengt tegen dit overtollig motief geen concreet en dienstig verweer.

2.3.15. Waar verzoekster verwijst naar een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet, gezien de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met haar specifiek profiel en de relevante informatie, stelt de Raad vast dat verzoekster dit niet concretiseert. Zij licht namelijk niet toe op wat zij precies doelt.

Wat het betoog betreft dat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie te weerhouden en een gedeeltelijke analyse te doen van de relevante feiten, stelt de Raad vast dat verzoekster niet *in concreto* aantoont welke elementen volgens haar voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van de verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Voorts blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekster neergelegde documenten (administratief dossier, map documenten), de uitgebreide landeninformatie en dat verzoekster tijdens de persoonlijke onderhouden bij het commissariaat-generaal op 8 april 2022, 10 mei 2022 en 12 juli 2022 telkens de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit steeds met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van

verzoekster en van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.3.16. De verwijzing in het verzoekschrift naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig. Dit betreft immers individuele gevallen en heeft geen bindende precedentwaarde. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld, zoals *in casu*.

2.3.17. Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, herhaalt de Raad dat verzoekster geenszins een actuele vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk maakt, en dat zij hoe dan ook niet aantoont dat het haar in Kosovo aan nationale bescherming ontbreekt, waardoor er overeenkomstig voormelde bepaling goede redenen zijn om aan te nemen dat er zich in hoofde van verzoekster bij een terugkeer naar Kosovo geen vervolging of ernstige schade zal voordoen.

2.3.18. Zoals eerder opgemerkt, heeft verzoeker, heden 3 jaar oud, blijkens de verklaringen van diens moeder, verzoekster, de Servische nationaliteit, waardoor de verklaarde nood aan en het verzoek om internationale bescherming in diens hoofde ten aanzien van Servië wordt beoordeeld, hetgeen in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, ook daadwerkelijk is gebeurd.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt er vooreerst op gewezen dat, aangezien hij te jong is om zelf verklaringen af te leggen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, zijn moeder, verzoekster, werd gehoord. Uit haar verklaringen blijkt dat zij vreest dat bij een terugkeer naar Servië de sociale diensten haar kinderen, in het bijzonder verzoeker, van haar zouden afnemen indien zij hen niet zou kunnen opvoeden of niet in hun levensonderhoud zou kunnen voorzien. De commissaris-generaal merkt in dit verband evenwel terecht op dat dit op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, inhoudt. Voorts wordt opgemerkt dat verzoekster haar vrees niet op concrete elementen baseert. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt immers dat de sociale diensten in Servië geen concrete stappen hebben gezet om verzoeker, of haar andere kinderen, bij haar weg te halen, aldus de commissaris-generaal die er vervolgens, volledigheidshalve zo luidt het, aan toevoegt dat het feit dat verzoekster, die in Servië niet over verblijfsdocumenten beschikte, geen of onvoldoende beroep kon doen op een uitkering van de Servische sociale zekerheid bezwaarlijk kan worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dergelijke zaken worden toegekend volgens de vigerende wetgeving, aldus de commissaris-generaal. Verder wordt nog opgemerkt dat de geboorteakte van verzoeker enkel diens identiteit bevestigt, die ter zake niet ter discussie staat, en wordt erop gewezen dat het verzoek van zijn moeder, verzoekster, eveneens kennelijk ongegrond werd verklaard.

De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift geen concrete en dienstige argumenten of elementen worden bijgebracht die voormelde motivering van de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, in een ander daglicht (kunnen) plaatsen. Er wordt immers niet, laat staan concreet, op die concrete motieven ingegaan.

Wat betreft de opmerking in het verzoekschrift dat de Vreemdelingenwet het commissariaat-generaal niet de mogelijkheid geeft om de procedure te splitsen, is de Raad geen bepaling bekend die de commissaris-generaal niet zou toelaten om, zoals *in casu*, de beslissing van verzoeker (administratief) te splitsen van die van zijn moeder, gelet op hun verschillende nationaliteiten, hetgeen de duidelijkheid van hun verklaarde nood aan en van de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming bovendien ten goede komt. De commissaris-generaal motiveert bovendien omstandig waarom zulks alzo is geschied, met name waarom er twee afzonderlijke beslissingen zijn voor haar en een van haar kinderen.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de angsten van verzoeker direct gerelateerd zijn aan die van zijn moeder, kan worden verwezen naar hetgeen hogervermeld in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming is vastgesteld en geoordeeld. Daarbij wordt overigens onder meer vastgesteld dat er geen reden is om aan te nemen, en verzoekster

ook niet aantoont, dat indien zij hiertoe de nodige administratieve stappen zou ondernemen, verzoeker niet de Kosovaarse nationaliteit zou kunnen verkrijgen of dat hij niet op een legale wijze in Kosovo zou kunnen verblijven.

Uit de verklaringen, afgelegd door verzoekster, blijkt dat er in het verleden geen concrete stappen zijn ondernomen door de Servische overheid om verzoeker effectief van haar weg te nemen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 12 juli 2022, p. 9). Zij gaf bovendien aan dat in het geval er effectief dergelijke stappen zouden worden gezet, zij naar Kosovo zou gaan. De vraag van de *protection officer* tijdens het laatste persoonlijk onderhoud of in het geval er dergelijke stappen zouden worden genomen om haar kind van haar af te nemen, zij dat zou kunnen aanvechten, beantwoordde zij immers als volgt: *“Als dat zou gebeuren, zou ik naar kosovo gaan. Net zoals ik de vorige keer deed. Gewoon naar Kosovo gaan om te wonen. De vorige keer heeft de gemeente mijn huur betaald, want ik heb niemand daar, ik was geadopteerd.”* Op de vraag of zij nog iets anders vreest voor verzoeker buiten het feit dat hij ergens geplaatst zou worden omdat zij niet voor hem zou kunnen zorgen, luidde haar antwoord: *“Dat weet ik niet, U. is voor mij alles, voor hem ben ik bereid om alles te doen. Door het vuur te gaan. Toen ze zeiden dat ze kunnen mijn kind van me afnemen, heb ik mijn samenwerking met de sociale dienst afgebroken. Niemand uit de sociale dienst kon in mijn huis komen. Ik heb niemand meer aanvaard.”* (*ibid.*, p. 9).

Hieruit blijkt aldus dat de enige vrees die verzoekster voor haar tweejarig zoontje, verzoeker, ten aanzien van Servië verklaart te hebben, het feit is dat zij hem, net als haar andere kinderen, van haar zouden afnemen, terwijl hiertoe geen concrete indicaties zijn, zoals ook in de bestreden beslissingen terecht wordt vastgesteld, en dat verzoekster zelf aangeeft dat een terugkeer naar Kosovo voor haar met haar kinderen, om er samen te gaan wonen, een optie is. Met die verklaringen bevestigt zij aldus dat zij allen samen in Kosovo zouden kunnen verblijven, waarbij uit niets blijkt en verzoekster niet aantoont dat dit desgevallend niet, mits het vervullen van een aantal wettelijke voorwaarden, op een legale wijze zou kunnen geschieden.

De Raad brengt, waar naar de problemen van verzoekster wordt verwezen, nog in herinnering dat niet wordt aangetoond dat het haar, en met haar haar gezin, aan nationale bescherming in Kosovo ontbreekt.

2.3.19. Verzoekster voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging voor haar en haar minderjarige kinderen.

2.3.20. De Raad stipt volledigheidshalve nog aan dat de bestreden beslissingen, in weerwil van wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, geen verwijderingsmaatregel inhouden.

2.3.21. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.22. In hoofde van de verwerende partij kan door de Raad geen manifeste appreciatiefout worden ontwaard.

2.3.23. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om haar en verzoekers land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van onderhavige verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.24. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting zeven maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS